

“मीठे बच्चे – तिमी गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवितर बननु छ, एक बाबाको मतमा चलनु छ, कुनै पनि डिस-सरभिस गरनु हुँदैन।”

परश्च:- कुन बच्चाहरूलाई मायाले जोडले थपपड मारछ? उच्च लक्ष्य कुन चाहिँ हो?

उत्तर:- जो बच्चाहरू देह-अभिमानमा रहन्छन्, उनीहरूलाई मायाले जोडले थपपड मारछ। फेरि नाम-रूपमा फँसन्छन्। देह-अभिमान आयो अनि थपपड लाग्यो, त्यसपछि पद भ्रष्ट हुन्छ। देह-अभिमानलाई तोड्नु यो नै ठूलो मजिल हो। बाबा भननुहुन्छ- पयारा बच्चाहरू! देही-अभिमानि बन। जसरी बाबा आज्ञाकारी सेवक हुन्छन्, कति निरहकारी हुन्छन्, त्यस्तै निरहकारी बन। कुनै पनि अहंकार नहोस्।

गीत:- न वह हमसे जुदा हो गे ....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। बच्चाहरूले भन्छन् जब मूलवतनमा थियौं, हामी बाबाका थियौं र बाबा हाम्रो हुन्छुनथ्यौ। तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान त राम्रोसँग मिल्ने को छ। तिमीलाई थाहा छ- हामीले चक्कर लगाएका छौं। अब फेरि हामी उहाँको बनेका छौं। उहाँ आउनु भएको छ राजयोग सिकाएर स्वर्गको मालिक बनाउन। कल्प पहिला जस्तै फेरि आउनु भएको छ। अब बाबा भननुहुन्छ- हे बच्चाहरू! बच्चा भएर तिमी यहाँ मधुवनमा बसिराखनु छैन। तिमी आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवितर बन। कमलको फूल पानीमा रहन्छ तर पानी भन्दा माथि रहन्छ। त्यसमा पानी लाग्दैन। बाबा भननुहुन्छ- तिमी रहनु त घरमै छ केवल पवितर बननु छ। यो तिम्रो धेरै जनमहरूको अनन्तिम जनम हो। जति पनि मनुष्य मातरु छन् ती सबैलाई पावन बनाउन म आएको छु। पतित-पावन सर्वका सद्गतिदाता एक हुन्छु। उहाँ बाहेक अरू कसैले पावन बनाउन सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ- आधा कल्पदेखि हामी सिँढी झर्दै आयौं। ८४ जनम तिमीले अवश्य पूरा गरनु परछु अनि ८४ को चक्र पूरा गरेर जब फेरि जीरण अवस्था हुन्छ तब मलाई आउनु परछु। बीचमा अरू कसैले पतितबाट पावन बनाउन सक्दैन। कसैले पनि न बाबालाई, न त रचनालाई जानेका छन्। ड्रामा अनुसार कलियुगमा सबैलाई पतित तमोप्रधान बननु नै छ। बाबा आएर सबैलाई पावन बनाएर शान्तिधाममा लै जानुहुन्छ। तिमीले बाबाबाट सुखधामको वरसा पाउँछौ। सत्ययुगमा कुनै दुःख हुँदैन। अहिले तिमी जीवन छुँदै बाबाको बनेका छौ। बाबा भननुहुन्छ- तिमीलाई गृहस्थ व्यवहारमा रहनु छ। बाबाले कहिल्यै कसैलाई भन्न सक्नुहुन्न- तिमीले घरबार छोड। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर केवल अनन्तिम जनम पवितर रहनु छ। बाबाले कहिल्यै भन्नभएको छ र तिमीले घरबार छोड? छैन। तिमीले ईश्वरीय सेवा अर्थ आफै छोड्ने का हो। कैयौं बच्चाहरू छन् जो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि ईश्वरीय सेवा गरछन्। उनलाई घर छुटाइदैन। बाबाले कसैलाई पनि छुटाउनुहुन्न। तिमी त आफै सेवा गरन निसकेका हो। बाबाले कसैलाई छुटाउनु भएको होइन। तिम्रो लौकिक पिताले विवाह गर्नको लागि भन्छन्। तिमीले गरदै नौ किनकि तिमीलाई थाहा छ- अब मृत्युलोकको अनन्त्य हुँदै छ। शादी (विवाह) बरबादी हुन्छ फेरि हामी पावन कसरी बनछौ? हामी विश्वलाई स्वर्ग बनाउने सेवामा किन नलागने? बच्चाहरूले चाहन्छन् रामराज्य होस्। पकारछन् नि- हे पतित-पावन सीताराम। हे राम! आएर दुनियाँलाई स्वर्ग बनाउनुहोस्। भन्छन्तर केही पनि बृद्धदैनन्। सन्यासीहरूले भन्छन्- यस समयको सुख काग विषटा समान छ। हुन पनि यस्तै छ। यहाँ सुख त छुँदै छैन। भनिरहन्छन्तर कसैको बुद्धिमा छैन। बाबाले कुनै दुःखको लागि यो सृष्टि कहाँ रचनुहुन्छ र! बाबा भननुहुन्छ- के तिमीले बिरसियौ स्वर्गमा दुःखको नाम निशान रहँदैन? त्यहाँ कस आदि कहाँ बाट आउँछन्?

अहिले बेहदको बाबाले जे सुनाउनु हुन्छ, उहाँको मतमा चलनु छ। आफ्नो मनमतमा चलनाले बरबादी गरछन्। आश्चर्यवत सुनन्ती, कथनन्ती, भागनन्ती वा टर्ने टर्न बननन्ती। कतिले डिससरभिस गरछन्। उनीहरूको फेरि के हालत होला? हीरा जस्तो जीवन बनाउनुको सट्टा कौडी जस्तो बनाइदिन्छन्। पछि

गएर तिमीलाई आफ्नो सबै साक्षात्कार हुन्छ। यसतो चालचलनको कारणले मैले यो पद पाएँ। यहाँ त तिमीलाई कुनै पनि पाप कर्म गर्नु छैन किनकि तिमी पुण्य आत्मा बनछौ। पापको फेरि सयगुणा दण्ड हुन्छ। सवर्गमा त आउँछौ तर पद बिल्कुलै कम हुन्छ। यहाँ तिमी राजयोग सिकन आएका हो तर फेरि परजा बनछौ? पदमा त धेरै फरक छ नि। यो पनि समझाइएको छु—यजममा केही दिएर फेरि फिरता लिएर जान्छन् भने चण्डालको जनम मिलन्छ। कैयौ बच्चाहरूले फेरि चालचलन पनि यसतो चल्छन् जसले पद सानो हुन्छ।

बाबा समझाउनु हुन्छ—यसतो कर्म नगर जसले राजा-रानीको सट्टा परजामा पनि सानो पद मिलोस्। यजममा स्वाहा भएर फेरि भागनती हुन्छन् भने गएर के बनछन्। यो पनि बाबाले समझाउनु हुन्छ—प्यारा बच्चाहरू! कुनै पनि विकर्म नगर, नतर सयगुणा सजाय मिलन्छ। फेरि किन नोकसान गर्नु। यहाँ रहने भन्दा पनि जो गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छन्, सर्भिसमा रहन्छन् उनीहरूले धेरै उच्च पद पाउँछन्। यसता धेरै गरिब छन् जसले दाना वा रूपैया पठाउँछन्, यहाँ हजार दिने ले भन्दा पनि गरिबहरूको पद उच्च हुन्छ किनकि उनीहरूले कुनै पाप कर्म गर्दैनन्। पाप गर्नाले सयगुणा बनन्छ। तिमीले पुण्य आत्मा बनेर सबैलाई सुख दिनु छ। दुःख दियो भने फेरि टरिब्युनल बस्छ। साक्षात्कार हुन्छ—तिमीले यो-यो गर्यौ, अब सजाय खाऊ। पद पनि भर्षट हुन्छ। सुनि पनि रहन्छन् फेरि पनि कुनै बच्चाहरूले उल्टो चालचलन चलि रहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ—सधैं एक आपसमा मिलेर बस्। यदि मिल्दैनौ भने डिससर्भिस गरछौ। कसैको नाम रूपमा फुसन्छन् भने यो पनि धेरै पाप हुन जान्छ। माया मानौ एक मुसा हो, फुकि पनि रहन्छ, काट्दै पनि जान्छ, रगत पनि निसकिन्छ, थाहै हुँदैन। मायाले पनि रगत निकालिदिन्छ। यसतो कर्म गराउँछु, जुन थाहा पनि हुँदैन। ५ विकारले एकदमै शिर मोडिदिन्छ। बाबाले सावधानी त दिनुहुन्छ नि। यसतो नहोस् जुन फेरि टरिब्युनलमा भनू—हामीलाई सावधान कहाँ गरियो र! तिमीलाई थाहा छ—ईश्वरले पढाउनु हुन्छ। स्वयं कति निरहकारी हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ—म आज्ञाकारी सेवाक हुँ। कुनै-कुनै बच्चाहरूमा कति अहंकार हुन्छ। बाबाको बनेर फेरि यसतो-यसतो कर्म गरन्छन् जो कुरै नगर। यस भन्दा त जो बाहिर गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छन्, उनीहरू धेरै अगाडि जान्छन्। देह-अभिमान आउने बित्तिकै मायाले जोडले थपपड मारन्छ। देह-अभिमान तोड्नु ठूलो मजिल हो। देह-अभिमान आयो र थपपड लाग्यो। त्यसैले देह-अभिमानमा आउनु नै किन परछु र जसले पद भर्षट होस्। यसतो नहोस् त्यहाँ गएर फेरि झाडु लगाउन परोस्। यदि कसैले बाबासँग सोध्छ भने बाबाले बताउन सक्नुहुन्छ। स्वयंले पनि बुझ्न सक्छौ—मैले कति सेवा गरछु? मैले कतिलाई सुख दिएको छु? बाबा, मममाले सबैलाई सुख दिनुहुन्छ। कति खुसी हुन्छ। बाबाले मुम्बईमा कति ज्ञानको डान्स गर्नुहुन्छ, चातरक धेरै थिए नि। बाबा भन्नुहुन्छ—धेरै चातरको सामुन्नेमा ज्ञानको डान्स गर्दा रामरा-रामरा पवाइन्ट निसकिन्छन्। चातरकले लिन्छन्। तिमीलाई पनि यसतो बन्नु छ त्यसैले त फलो गरछौ। श्रीमत्मा चलनु छ। आफ्नो मतमा चलेर बदनाम गरन्छन् भने धेरै नोकसान हुन्छ। अहिले बाबाले तिमीलाई समझदार बनाउनु हुन्छ। दुनियाँ सवर्ग थियो नि। अब यसतो कसैले कहाँ समझन्छन् र! भारतवर्ष जसतो पावन स्थान कुनै थिएन। भन्छन् तर जानेका छैनन् हामी सवर्गवासी थियौं, त्यहाँ अथाह सुख थियो। गुरुनानकले भगवानको महिमा गाएका छन्—उहाँ आएर फोहोर कपडा धुनुहुन्छ। जसको महिमा छ एको अकार.... शिवलिंगको सट्टा अकालतखत नाम राखेका छन्। अहिले बाबाले तिमीलाई सारा सृष्टिको रहस्य समझाउनु हुन्छ। प्यारा बच्चाहरू! एउटा पनि पाप नगरनु, नतर सयगुणा दण्ड हुन्छ। मेरो निन्दा गरायो भने पद भर्षट हुन्छ। धेरै सम्भाल गर्नु छ। आफ्नो जीवन हीरा जस्तो बनाऊ। नतर धेरै पछुताउनु परने छ। जे जति उल्टो कर्म गरेका छौ त्यसले भितर मन खाइरहन्छ, के मैले कल्प-कल्प यसतै गरछु जसकारण नीच पद पाऊँ? बाबा भन्नुहुन्छ—माता-पितालाई अनुसरण गर्न चाहन्छौ भने सच्चाइले सेवा गर। माया त जताबाट पनि घुसेर आउँछ। सेन्टरको हेड बिल्कुलै निरहकारी भएर रहनु छ। बाबा हेर कति निरहकारी हुनुहुन्छ। कति बच्चाहरूले अरूबाट सेवा गराउँछन्। बाबा कति निरहकारी हुनुहुन्छ। कहिल्यै कसैसँग रिसाउनुहुन्न। बच्चाहरू यदि अबज्ञाकारी छन् भने बाबाले उनीहरूलाई समझाउन त सक्नुहुन्छ। तिमीले के गरछौ बेहदको बाबाले नै जान्नुहुन्छ। सबै बच्चाहरू समान रूपले सपूत हुँदैनन्,

कपूत पनि हुन्छन्। बाबाले समझानी दिनहुन्छ। धेरै बच्चाहरू छन्। वृद्धि हुँदै हजारौं पुग्छन्। त्यसैले बाबाले बच्चाहरूलाई सावधानी पनि दिनहुन्छ, कुनै लापरवाही नगर। यहाँ पतितबाट पावन बनन आएका छौं त्यसैले कुनै पनि पतित काम नगर। न त नाम-रूपमा फँसनु छ, न देह-अभिमानमा आउनु छ। देही-अभिमानि भएर बाबालाई याद गरिराख। श्रीमतमा चलिराख। माया धेरै प्रबल छ। बाबाले सबै कुरा समझाउनु हुन्छ। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमरनिङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमरनिङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बाबा समान निरहकारी बननु छ। कसैबाट सेवा लिनु हुँदैन। कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। यसतो कुनै पाप कर्म नहोस्, जसको सजाय खानु परोस्। आपसमा मिलेर बस्नु परछ।

२) एक बाबाको श्रीमतमा चल्नु छ, आफ्नो मतमा होइन।

वरदान:- दिव्य बुद्धिको विमानद्वारा विश्वको रेख-देख गर्ने मास्टर रचयिता भव जसको बुद्धि जति दिव्य छ, दिव्यताको आधारमा त्यति गति तेज हुन्छ। त्यसैले दिव्य बुद्धिको विमानद्वारा एक सेकेन्डमा स्पष्ट रूपले विश्व परिक्रमा गरेर सरव आत्माहरूलाई रेख-देख गर। उनीहरूलाई सन्तुष्ट पार। जति तिमिले चक्रवरती बनेर चक्कर लगाउँछौं त्यति चारै तरफबाट आवाज आउँछ, हामीले ज्योति देख्यौं, उडिरहेको फरिश्ता देख्यौं। यसको लागि सव्य कल्याणकारीका साथै विश्व कल्याणी मास्टर रचयिता बन।

सलोगन:- मास्टर दाता बनेर अनेक आत्माहरूलाई पराप्तिको अनुभव गराउनु नै ब्रह्माबाबा समान बननु हो।

मातेश्वरीजीका अनमोल महावाक्य

१) ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, यसको प्रमाण के छ?

शिरोमणी गीतामा जुन भगवानुवाच छ- प्यारा बच्चाहरू! जहाँ जीत छ त्यहाँ म छु, यो पनि परमात्माको महावाक्य हो। पहाडहरूमा जुन हिमालय पहाड छ त्यसमा म नै हुँ र साँपहरूमा काली नाग म नै हुँ। त्यसैले परवतमा उच्च परवत कैलाश परवत देखाउँछन् र साँपहरूमा काली नाग। यसबाट सिद्ध हुन्छ- परमात्मा यदि केवल काली नागमा हुन्छ भने सबै साँपहरूमा त उहाँको बास भएन नि।

२) निराकारी दुनियाँ - आत्मा र परमात्माको निवासस्थान :-

अब हामीले यो कुरा त बुझ्ने का छौं- जब हामीले निराकारी दुनियाँ भन्छौं, निराकारको अर्थ यो होइन उहाँको कुनै आकार छैन, जसरी हामीले निराकारी दुनियाँ भन्छौं, यसको मतलब हो अवश्य कुनै दुनियाँ छ, तर त्यसको स्थूल सृष्टि अनुसारको आकार छैन, त्यसतै परमात्मा निराकार हुन्छ तर उहाँको सूक्ष्म रूप अवश्य छ। त्यसैले हामी आत्मा र परमात्माको धाम निराकारी दुनियाँ हो। हामीले दुनियाँ शब्द भन्छौं भने यसबाट सिद्ध हुन्छ त्यो दुनियाँ हो र त्यहाँ निवास गरनुहुन्छ। त्यसैले त दुनियाँ नाम रह्यो, तर दुनियाँका मानिसले त समझनछन्- परमात्माको रूप पनि अखण्ड ज्योति तत्त्व हो, त्यो भयो परमात्माको रहने ठेगाना, जसलाई रिटायर्ड होम भन्छन्। त्यसैले परमात्माको घरलाई परमात्मा भन्न सकिँदैन। अनि अरको छ आकारी दुनियाँ, जहाँ ब्रह्मा विष्णु शंकर देवताहरू आकारी रूपमा रहन्छन् र यो हो साकारी दुनियाँ, जसका दुई भाग छन्- एक

हुन्छ निरविकारी स्वर्गको दुनियाँ जहाँ आधाकल्प सर्वदा सुख हुन्छ, पवित्रता र शान्ति हुन्छ। अरको छ विकारी कलियुगी दुःख र अशान्तिको दुनियाँ। अब उनीहरूले दुईवटा दुनियाँ किन भन्छन्? किनकि यो जुन मनुष्यले भन्छन् स्वर्ग र नरक दुवै परमात्माले रचना गरेको दुनियाँ हुन्, यसमा परमात्माको महावाक्य छ- प्यारा बच्चाहरू! मैले कुनै दुःखको दुनियाँ रचिदिन। जुन दुनियाँ मैले रचेको छु तयो सुखको दुनियाँ नै रचेको छु। अब यो जुन दुःख र सुखको दुनियाँ छ तयो मनुष्य आत्माहरूले आफूले आफैँलाई र म परमात्मालाई भुलेका हुनाले यो हिसाब किताब भोगिरहेका छन्। बाकी यसतो होइन जुन समय सुख र पुण्यको दुनियाँ हुन्छ त्यहाँ कुनै सृष्टि चलदैन। हो, अवश्य जब हामीले भन्छौं- त्यहाँ देवताहरूको निवास थियो, त्यहाँ सबै परवृत्ति चलथ्यो तर विकारी जनम हुँदैनथ्यो जसले गर्दा त्यति कर्म बन्धन थिएन। त्यस दुनियाँलाई कर्म बन्धन रहित स्वर्गिय दुनियाँ भन्छन्। त्यसैले एक छ निराकारी दुनियाँ, दोस्रो छ आकारी दुनियाँ, तेस्रो छ साकारी दुनियाँ। अचछा, ओम् शान्ति।